

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra 4. Del : 1856-82

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "4. Del : 1856-82", i Heiberg, Johanne Luise: *4. Del : 1856-82*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr07val-shoot-idm139968710663888/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 4. Del : 1856-82

Tale over Heiberg, som han havde givet hende med. Hvilket indtryk denne skjønne Tale gjorde paa mig, den sorgende, ensomme Efterladte, hvis dyle Savn føltes hver Time paa Dagen, kan vel Enhver forstaa⁸.

Følgende Seng af Hertz blev afsungen ved Jordefærden:

Det varme Hjerter har lært op at tænke, Hans Haand er kold, og Øiets Lys er slukt. Forløst er Sjælen, og den dybe Tanke Fra Jorden løftet i dens sidste Flugt. I Midnatstimen, i den stjerneklare, Uraun sig nærmed til sin Ven: Hun tog hans Haand: „Vor Vandring skal besvare De Tvivl, hvortil din Forskning gav sig hen!“ Ak, hendes Stjernekrans var svæbt i Flor! Med Seng hun drog ham fra en sorgfuld Jord.	5 10
Thi vel hun vidste, aldrig at erstatte For os var denne Aand, der nu drog bort. Hos os var Tabet, hos de Efterladte. Tab af det Herlige, vi kaldte Vort. Og Tabet Alles var: thi han, der haged At løse Livets Gander, Tvivlens Baand. Endog den Ringeste han har beriget, Selv denne styrket har hans lyse Aand, Og Rig og Fattig, eens til ham i Gjæld. Blev gævet af hans muntre Lænes Væld.	15 20
Og han, den sjældne Mester, vi heromme, Saa dyb i Tale, lillig i sin Sang, Et kærligt Sind gik ud fra Hjerterets Strømme — Kun Slerhed uden Skæmsel han betvang. En evig Krands skal om hans Minde slynges! Stig ei, hun lærte til en ældre Tid: Thi Ijerne Fremtids-Slægter skal forynges Som i hans Sang, saa i hans Tales Vid. Men vi, hvem gavmild han saa Meget gav, Til Tak vi har kun Tæusur ved hans Grav.	25 30

⁸ Taler er udkommen i Trykken.